

א לא כלטלטל העלונים במקום
שאין בו ערוב כהלכה !

בס"ד

א לא לעין בעלונים בזמן התפילה
וקריאת התורה - שלא יצא שכר התפילה !!!
הרינו מכשול בדרך עמי. (ישעיהו נ"א יד')

שבת
גליון מספר
433

לשם יחיד קודשא בריה הוא ושכינתה.
לכבוד בורא עולם, ולקבוצה של שבת קדש המלכה !!!!!

תפארת יעקב ופרחה

עלון תפארת יעקב ופרחה
גליונות לפרשת השבוע.
הגרסה המצונזרת של אתר
לדעת.נט

שבת
הכרזת
ראש חדש
אלול - תשפ"ו
פרטים
בעמוד 2

לקוראים לשבת קדש

ערב שבת פרשת 'ראה', 'כד' - 'כה' אב, שבת מברכין חדש אלול, ה-תשפ"ו,
(2026 \ אוגוסט \ 08 -> 07 למנינם) - גליון מספר 433

שבת ♦ 'ראה אנכי נתן לפניכם היום' פרשת

ובגליון זה:

'האור של הפרשה' מתורת רבנו
'אור חיים הקדוש':
"קשיזות בלמוד - נובעים מקלפות
שנוצרו מחטאיו של האדם"

המאמר הפותח:
'לבוך בחיים של גדלות'

הטור של ר' יונתן אמדי:
'אפשר לראות את האשר'

'תורת משה':
'ראה' - הבחירה לראות את
הטוב

פרשת השבוע לילדים -
והפעם פרשת 'ראה':
'המלך בשדה'

רפואה והלכה:
'בקרור חולה מרדם'

הספור לשבת פרשת 'ראה':
'ללמד ברגע האמת'

פנת ההלכה - מתוך העלון יוסף למרן
הרשל"צ הר"ג יצחק יוסף שליט"א:
סימן כה - הלכות תפלין (המשד).

לפניות בעניין העלון - ניתן לשלוח
הודעה כתובת הדוא"ל הבאה:
rk-pk@hotmail.com

ממתק לשבת 'ראה':
'הברכה והתחליף שלה'

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק:
תפארת יעקב ופרחה - עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל

התמונה נוצרה ע"י: A.I.
The image have been created by A.I.

זאת ועוד בגליון שלכם!

הזמנים לפי
שעון קיר !!!
מבוסס על פי
לוח: "פאר הלוח"

עיר	זמן כניסת השבת	זמן יציאת השבת	זמן יציאת השבת (רבנו תם)
ירושלים	18:56	20:09	20:57
תל אביב-יפו	19:14	20:12	20:55
חיפה	19:07	20:12	20:58
באר שבע	19:14	20:12	20:55

זמנים
הלכתיים
נוספים לשבת
זו, - תמצאו
להלן בעמוד 2
למטה.

תפארת יעקב ופרוזה

בס"ד

העלוך
טעון גזירה !

9

לשם יחוד קודשא פריה הוא ושכינתה. לכבוד פורא עולם,

ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"האריבו בוכשול בידך עמי." (ישעיהו ז"ל ו יד')

* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

לעילוי נשמת

הורי היקרים ע"ה:

מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל נפטר
ביום ו' ניסן ה-תשע"ח ואמי מרת פרחא
אליה בת חגיבה ז"ל נפטרה ביום כה'
תמוז ה-תשס"א - מנוחתם עדן.

לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד'
אדר א' ה- תשפ"ד. ולע"נ בנו- אביחי
(שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב'
אדר ב' ה- תשפ"ד

לע"נ הגב' המנוחה אורנית ע"ה בת
הדסה חיה שתבדל"ט - נפטרה ונטמנה
ביום רביעי ג' אב
ה-תשפ"ד

לעילוי נשמת יהודה (אדי) למשפחת נחמן
ז"ל בן מרת ויולט זימבול ואליהו (אילי)
נחמן ע"ה.

נפטר אור ליום רביעי כו'
במנחם-אב ה-תשפ"ה
(20 לאוגוסט 2025 למנינם)
ונטמן ביום שלישי ב' באבול
ה-תשפ"ה
(26 לאוגוסט 2025 למנינם)

לעילוי נשמת נרצחי הפגוע בסידיני
אוסטרליה, בהדלקת נר ראשון של חנכה,
ערב חנכה ה-תשפ"ו
(14 לדצמבר 2025 למנינם)

לעילוי נשמת המרומם דודי הקר,
דוד (קמליאן) ז"ל,
בן רחל ויצחק ע"ה.
נפטר ונטמן ביום הפורים יד' באדר
ה-תשפ"ו (03 למרץ 2026 למנינם)

לעילוי נשמת
המורה והמחנך המיוחד
ויקטור (לנזיאל) בן יפה
נטמן ליל ה' אפר ה-תשפ"ו

לעילוי נשמת המרומם זווה ע"ה בת שרה
ז"ל. נפטרה ונטמנה יג' תמוז ה- תשפ"ו

לעילוי נשמת הרב הצדיק רבי עמוס
(גואטא) ז"ל בן פרטונה שגרצא אור
ליום רביעי ט' בתמוז
ה-תשפ"ו

ת.נ.צ.ב.ה

להבדיל לרפואת ולהצלחת

כל עם ישראל ובניהם:

הרב משה (בובי) שליט"א בן אסתר : **הרב**
שלמה יוסף (מחפז) שליט"א בן חממה ונח
רוני אהרן בן פרחא אליהו, פזית זלדה מרשיה
בת מריון מונה אסתר, לרפואת האדמו"ר רבי
יאשיהו יוסף (פינטו) בן הרבנית זרי ; לרפואת
שרי לוי בת קרן; הרבנית ברויה בת מלכה
(אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א), רבי רפאל
(בובי) בן נגיה, רחמים (כהן) בן שרה ; יעקב בן
אסתר ; אסתר בן ויקטוריה הרב שלום הרוש
שליט"א בן ימנן ; הנער הנערד מושי בן גיטי ;
מרסם (ענתבי) בת דינה ; לרפואת הילדה מעין
אודיה בת אסתר שחר; לרפואת עופר בן חיה ;
לרפואת ליאורה בת דבורה ; לרפואת בצלאל בן
מייגא שינדל ; לרפואת עפרה חנה בת ציפורה ;
יפה בת פרידה ; לרפואת הרב דוד שלום (בצרי)
בן ויקטוריה ; לרפואת הרב שלמה יוסף (ניסן)
בן נגיה קמון ; לרפואת הרב חזקיהו דב (קוק) בן
שושנה

לרפואת החיילים שנפצעו בעזה ב- י' באייר
התשפ"ה: דוד בן גאולה (אחיו של מקלד
שיעורי הרב ורונבלום שליט"א) ; דן בן דורית;
צבי דב בן תמי ; אליהו אליאב בן חגית ; ראם
בן עדי לי ; צור בן שרית חנה

לרפואת פצועי הפגוע בסידיני אוסטרליה,
בהדלקת נר ראשון של חנכה, ערב חנכה ה-
תשפ"ו (14 לדצמבר 2025)

ולכל הפצועים והחולים בתוך כל
שאר חולי עמי ישראל רפואה שלמה,
אמן ואמן.

שבת "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"

פרשת: (ספר דברים, פרק יא', פסוק כו')

הפטרת "ענייה סערה לא נחמה"

השבת: (ספר ישעיהו, פרק נד', פסוק יא')

שבת מברכין חדש אלול

ראש חודש 2 ימים,

יחול בע"ה

ביום חמישי.

ל' אב ה-תשפ"ו

ולמחרתו ביום שישי,

א' באלול ה- תשפ"ו

מולד הלבנה - יום חמישי

שעה 08:15

התמונה בוצרה ע"י: A.I.
The image have been created by A.I.

הזמנים (על פי לוח: "פאר הלוח") לפי שעות קיץ !!!

זמני שבת פרשת 'ראה', (בארץ ישראל) - ה-תשפ"ו	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר שבע
- על פי לוח "פאר הלוח"	19:36	19:34	19:37	19:34
שקיעה ליל שבת (שישי בערב)	19:52	19:50	19:52	19:50
צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)	04:32	04:38	04:33	04:37
עלות השחר שבת בבוקר	05:59	06:05	05:59	06:07
זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר	08:38	08:42	08:39	08:42
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת -	09:19	09:23	09:20	09:22
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת -	10:28	10:31	10:29	10:30
הגאון רבי אליהו (גר"א)	12:45	12:47	12:46	12:47
סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר	13:15	13:17	13:16	13:17
חצות יום לילה שבת	19:35	19:33	19:36	19:33
זמן מנחה גדולה	19:51	19:49	19:51	19:49
שקיעה במוצאי השבת				
צאת הכוכבים במוצאי שבת				
(לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)				

הבהרת העורך והמערכת:

אין העורך והמערכת ומי מטעמם, אחראים על
תכן החומר והמידע הנמסר ע"י כותבי המאמרים
בעלון - וכל הנכתב בכל מדור המאמר, הנו באחריות
הכותב בלבד !!!

העלון מקדש להחלפת מהירה לכל הפצועים והחולים, ולשמירה על כל חילי ישראל, בריאות
ושלמות גופם, רוחם ונפשם. ובריאות איתנה לכלנו - אמן!

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה !!!!!

"הריבוי בכתוב בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו' יד')
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

מנ"ש באדיבות:
הרב גור גלון שליט"א.
'לשיבת הר ברכה'.

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:"

ספר דברים, פרשת 'ראה', פרק יא', פסוק כו'

מאמר לשבת
פרשת 'ראה'

איננו רק מאמינים בבחירה באפן סתמי, אלא מצוים
להיות את חינוך כבעלי בחירה ולממש את בחירתנו. אנשים
רבים מאד מספרים לעצמם שאינם יכולים להשתנות או
להתקדם, כי הדבר אינו בידיהם לכאורה. לא לחנם יסוד זה
חוזר ומופיע פעמים רבות בספר דברים, כי כל זמן
שישראל אינם בארץ - בחירתם אכן מגבלת מאד: "על פי
ה' יסעו בני

ישראל ועל פי ה' יחננו". אולם מהרגע שמגיעים לארץ
הופכים להיות הרבה יותר עצמאיים, בעלי רבונות ובחירה
- "להיות עם חפשי בארצנו". כשעם ישראל בארצו,
יותר ויותר דברים הופכים להיות בחיריים - הן ברמה
הכללית-לאומית-מדינית, והן ברמה הפרטית.
האכן עזרא כתב: "'ראה' - לכל אחד ידבר". נראה
שפונתו לזקן שבנד כל אחד ואחד לבחור באיזו דרך ללכת:
הברכה או הקללה. אין להסתמך מאחורי גורלות, או
להאשים את המקדש, ההנהגה המקומית, המשפחה וכדו'.
כל אחד מצוה: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
וקללה".

2. אין דרך ממצעת

הספורנו אומר על הפסוק הראשון (יא, כו) דברים יסודיים
מאד:

"ראה" - הביטת וראה שלא יהיה ענינך על אפן
בינוני, כמו שהוא המנהג בשאר האמות, כי אמנם
"אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה". והם שני
הקצוות: כי הברכה היא הצלחה יותר מן המספיק, על
דרך היותר טוב, והקללה היא מארה מתסרת שלא
ישג המספיק. ושניהם לפניכם, להשיג מה שתבחרו.
המילה "ראה" מצינת חדוש - כפי שכתוב בקהלת (א, י):
"ראה זה, חדש הוא!". החדוש הוא שבישראל אין דרך
ממצעת, אלא יש ברכה או קללה. כפי שאומרת הגמרא
במגלה (טז, א), שפאשר ישראל עולים - הם עולים עד

פרשתנו פותחת בקריאה (יא, כו): "ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה".

ענינה של המילה "ראה" הוא להתבונן בשכל. האדם
מצוה לבחון, לבדוק ולהתבונן: מה אמת ומה שקר, מה טוב
ומה רע, ומתוך כך לבדק האם סיינו הולכים בדרך הברכה
או בדרך הקללה.

נעיר ארבע הערות יסודיות העולות מתוך הדברים:

1. יסוד הבחירה

בעצם האמירה "ראה אנכי נתן לפניכם" מנחם היסוד לכל
עבודת האדם בעולם, והוא יסוד הבחירה.
הבחירה היא עקר גדול מעקרי התורה, כפי שלמד אומנו
הרמב"ם (מורה נבוכים ג, יז):

"יסוד תורת משה רבנו עליו השלום וכל ההולכים
אחריה היא שהאדם בעל יכולת מחלטת... שיהא
האדם בעל יכולת על כל אשר יחפץ או יבחר ממה
שיש לו יכולת עליו".

זהו יסוד גדול ומשמעותי עד כדי כך שרבים ראו בו את
מותר האדם מהבהמה, ואת צלם הא-לקים שבאדם. כך
כתב המהר"ל (דרך חיים ג, טו):

"האדם נברא בצלם א-לקים, ויש לו דמיון בזה אל
ה' יתברך. האדם שנוברא בצלם א-לקים יש לו סגולה
זאת שהוא ברשות עצמו, כמו ה' יתברך שהוא
עושה מה שירצה. וכך האדם: יש רשות בידו
לעשות מה שירצה, והוא בעל בחירה".
וכן בעל ה-"משד חכמה" (בראשית א, כו):

"הצלם הא-לקי הוא הבחירה החפשית, בלי טבע
מכריח - רק מרצון ושכל חפשי... ולכן אמר אל
לבו: "נעשה אדם בצלמנו". פרוש, שהתורה
מדברת בלשון בני אדם, שאמר נניח מקום לבחירת
האדם שלא יהא מכרח במפעליו ומחייב
במחשבותיו, ויהיה בחירי חפשי לעשות טוב או רע,
כאשר יחפץ נפשו".

לשם יחוד קודשא בריהו הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה !!!!!

"הריבוי במקשול בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו' יד')
* זא לא לעין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

(המשך המאמר)
הפוסט מעמוד 3

להדור בתוים של גדלות
מאמר לשבת קריאת 'ראה'

מאמר באדיבות:
הרב גור גלון שליט"א.
'ישיבת הר ברכה'.

ר על חשיבות ההתחדשות היומיומית: "כל יום יהיו
בעיניך כחדשים". כל יום הוא עולם מלא ומפלא, כל יום
הוא זמן להתחדש. אין להסתפק בלהביט על מה שהיה
אתמול ולשקע בו, וגם לא לסמוך על מחר כדי לדחות
ולעכב, להתעצל ולנוטר.

מי שבטא את הדברים באופן נפלא הוא רבי נחמן מברסלב
(לקוטי מוהר"ן רע"ב):

"היום אם בקולו תשמעו". זה כלל גדול בעבודת
השם: שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום. הן
בעסק פרנסה... וכן בעבודתו יתברך: לא ישים
לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה. כי
בשרוציו לפגוש בעבודת ה', נדמה להאדם כאלו
הוא משא כבד, ואי אפשר לו לשא משא כבד כזו.
אבל כשיחשב שאין לו רק אותו היום – לא יהיה
לו משא כלל. וגם, שלא ידחה את עצמו מיום
ליום, לאמר: מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה
ובכח כראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות. כי אין
להאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה
שעומד בו, כי יום המחרת הוא עולם אחר לגמרי.
"היום אם בקולו תשמעו", "היום" דיקא."

על האדם להתבונן על כל יום כאלו אין לו אלא אותו היום
ובו עליו לפעל ולעשות, להזהר מקלקולים ולחתם את
חזתו בהיסטוריה.

את חשיבותו של כל יום מתאר באופן נפלא וציורי בעל אור
הסיים הקדוש (בראשית מז, כט). לדבריו, אדם שירד
לעולם נדרש לתקן ניצוץ חיים אחד בכל יום ויום:

"והימים שעושה בהם המצוות – נתקן ניצוץ אחד
של הצלם שהוא כנגד היום שהוא; והיום שאין
עושה בו מצוה – נשאר פגום ניצוץ שהוא של
הצלם שהוא כנגד היום שהוא."

לכל יום תקון ועבודה משלו, לכן יש להתמקד בכל יום
ויום.

הכוכבים, וכאשר יורדים – יורדים עד עפר. לעם ישראל
יש תפקיד גדול להודיע את דבר ה' בעולם: אם הם
ממלאים את תפקידם – אין גדולים מהם; אך אם אינם
עושים זאת – הם חסרי תועלת, ופוגעים פגיעה אנושה
בעולם כלו.

דברים אלה נכונים הן לכלל האמה, והן לכל אחד
מישראל. אל לו לאדם להסתפק בבינוניות וקטנות; עליו
לשאף לעשות דברים גדולים ולהיות שייך לאידאליזם
וערכים גדולים. הבינוניות איננה אופציה בישראל.

3. עבודת ההתבוננות

עוד מנסת בצווי "ראה", אחת החובות היסודיות ביותר
של האדם בעולם היא עבודת ההתבוננות. ה-"מסלת
ישרים" האריך בדברים אלה בכתבו (פרק ג):

"צריך האדם להיות מתבונן בשכלו תמיד, בכל
זמן, ובזמן קבוע לו בהתבוננות: מהו הדרך
האמתית, לפי חק התורה, שהאדם צריך לילך בו.
ואחר כך יבוא להתבונן על מעשיו, אם הם על
הדרך הזו אם לא. כי על ידי זה ידאי שיהיה לו
נקל לטהר מכל רע ולנשר כל דרכיו."

לדבריו, זו העצה הגדולה והחשובה ביותר שנותנים
החכמים, כדי לזכות להגיע להצלחה האמתית.

4. להיות את היום

כשאנו מתבוננים בפסוקים אנו מבחינים במלה חוזרת (יא,
כו-כח):

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את
הברכה: אשר תשמעו אל מצות ה' א-לקיכם,
אשר אנכי מצוה אתכם היום; והקללה: אם לא
תשמעו אל מצות ה' א-לקיכם, וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם היום – ללכת אחרי א-
לקים אחרים, אשר לא ידעתם."

הזו"ל שמו לב למלה "היום", ולמדו מפה הדרך יסודית

יהי רצון שגזפה לקחת את ארבע התובנות הללו לחיינו – להבין ולדעת שהבחירה בידינו,

לבחר בחיים של גדלות, להתבונן בהם, ולחיות כל יום באופן מלא.

עם ישראל חי !!!!!

עוד אבינו חי !!!!!

שבת שלום !

שבת של שקט ושלום
לכל בית ישראל, אמן!

לשם יחוד קודשא בריהו הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי במקצול בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

תורת משה

דבר תורה לשבת פרשת 'ראה' - מאת הרב משה בובי שליט"א

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:" (ספר 'דברים', פרשת 'ראה', פרק יא', פסוק כו')

"ראה' - הבחירה לראות את הטוב"

רמשה, פרנסה וכשרונות - ואחד נהפך אותן
לברכה, והשני חלילה לבזבז אותן. הברכה מתחלה
בבחירה הנכונה.
בספרי הסידות מבאר שהמילה "ראה" היא גם בקשה
לראות את הטוב שבכל יהודי. כאשר אדם מתרגל
לראות את המעלות של חברו ולא את חסרונותיו, גם
הקב"ה מתבונן בו במדת הרחמים. מי שרואה טוב -
מושך עליו טוב.
זהו מסר חשוב במיוחד בימים שבהם אנו נמצאים,
בחדש אלול המתקרב, זמן של חשבון נפש ונהנה
לימים הנוראים. לפני שאדם משנה את מעשיו, עליו
לשנות את המבט שלו. לראות את חסדי ה', להפיר
בטוב שבכל קים בחייו, ולהאמין שתמיד אפשר
להשתנות.
נסים בדבריו הנפלאים של הרמב"ם: 'כל אדם צריך
לראות את עצמו ואת העולם כלו כאלו הם שקולים
- חצי זכאי וחצי חייב. במעשה אחד של מצוה,
במילה טובה אחת, בחיוב אחד או בותור קטן, הוא
יכול להכריע את עצמו ואת העולם כלו לכה זכות'.

פרשת 'ראה' נפתחת במלה אחת - "ראה".
לכאורה הנה צריך לומר "שמע", שהרי משה רבנו
מדבר אל עם ישראל. אך התורה מלמדת אותנו שלא
די לשמע את דברי ה', אלא צריך לראות אותם. יש
הגדל גדול בין שמיעה לראיה: שמיעה יכולה
להשכח או להתערער, אך דבר שאדם ראה בעיניו
נחקק בלבו.
רבי ישראל מסלנט הנה אומר שהמרחק הגדול
ביותר בעולם הוא המרחק שבין השכל ללב. אדם
יכול לדעת מה נכון, אך עדין לא להיות כך. לכן
התורה אומרת: "ראה" - הפך את האמת לדבר חי
ומוחשי, עד שתראה אותה מול עיניך.
עוד עמק יש כאן: התורה אינה אומרת "אני נותן
לכם ברכה או קללה", אלא "ברכה וקללה". הקב"ה
מניח לפני האדם את האפשרות לבחור. זוהי המפתח
הגדול ביותר שקבל האדם - כח הבחירה. אין אדם
שנגזר עליו להיות צדיק או חלילה להפך. בכל יום,
ובכל רגע, האדם בוחר מחדש את דרכו.
חז"ל מלמדים שאין הברכה תלויה רק במה שיש
לאדם, אלא במה שהוא עושה עם מה שנתן לו. שני
אנשים יכולים לקבל את אותן מתנות - בריאות,

**יהי רצון שגזפה לפתח את העינים לראות את יד ה' בכל צעד, לבחר תמיד בדרך
הברכה, להרבות אהבת ישראל, ולהיות מן הזוכים שעליהם נאמר: "ובחרת
בתיים", ומתוך כך גזפה לגאולה שלמה במהרה בימינו, אמן.**

בהזדמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו- הרב משה בובי שליט"א, בבריאות איתנה לו ולכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שעורי תורה, וימשיך בעבודת הקדש שלו בבית
הכנסת ובקהלה עוד שנים רבות וטובות, אמן.

משרת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

לשם יחוד קודשא פריק הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי מכשול בדרך עמל" (ישעיהו ז' א יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

המרכז הרפואי תל-אביב
ע"ש סודאסקי
איכילוב

"בקר חולה מרדם"

השעות הראשונות של היום, ההסבר שנתן לך "מפני שכל חולה מקל עליו חליו בבקר, ולא יחוש לבקש עליו רחמים (שם, ד'). והוסיף הרמב"ן "וכל שבקר ולא בקש עליו רחמים לא קים המצנה" (ב"י סי' של"ח). כלומר, חלק ממצות בקור חולים היא התפלה לרפואתו ובנדאי להקל מיסוריו (ערוה"ש יו"ד של"ה סעיף ג', אג"מ חו"מ ח"ב ע"ג, א'). עוד למדנו חכמים שהמבקר את החולה נוטל אחד מששים מחליו, ובתנאי שיהיה "בן גילו" והפונה וכן מזל דוקא, שנוקדו באתו מזל (ב"מ ל' ע"ב). רעיון זה מבצבץ מספורו של יוסף המבקר את אביו החולה, "ויתחזק ישראל וישב על המטה" (בראשית מ"ח ב'), המש"ה בגימטריא ששים חסר אחת (59), לפי שאחרי שגא לבקרו נטל ממנו אחד מששים מחליו, שהרי הוא היה בן מזלו של אביו, "כי בן זקנים הוא לו". ואל יאמר אדם שהוא חושש לקבל אחד מששים מחליו של החולה, כי אותו חלק מתבטל בטול גמור ולא יהיה נפר בו שום רשם כלל ועקר (קול אליהו להג"ר א'). אם מצאו יושן או מרדם את שרכו קבל משלם, "אמר רב אסי, אפלו חשב אדם לעשות מצנה, ונאנס ולא עשה, מעלה עליו הכתוב כאלו עשה" (קדושין מ' ע"א), ואם בן לא יגרע חלקו משכר המצנה.

בשולי הדברים אנכיר פרשנות נפלאה מפרוש הרא"ש על התורה לפרשת 'וירא' - "וירא אליו". פרש רש"י לבקר את החולה...יום ג' למילתו היה ובא הקדוש ברוך הוא ושאל לו. מלשון וירא מוכח שלא בא אלא לבקרו מדלא קתיב אחרייו לא אמירה ולא דבור ובא ללמד דרך ארץ שיש לו לאדם לבקר החולה ואפלו לא ידבר עמו דבר כגון שמצאו יושן וניתא לו כפאשר יגידו לו לחולה כי בא פלוני לראותו עושה לו נחת רוח. וכן כדי שיימצא נחת רוח עם חבריו, שדואגים ומתעניינים בשלומם על אף ששרותי הרפואה המודרניים הידועה כי איננו גלמוד משפיעה, "...ושני טעמים אלו הרי הם נמצאים בתדירויות גם כשישנם מי שניטלו בצרכיו" (ציץ אליעזר ח"ה סי' ג').

פרשת השבוע מופיע הפסוק "אחרי ד' אלקיכם תלכו ובו תדבקו" (דברים י"ג, ה' ו'). בעל ספר החנוך מבאר, "שנצטוינו לעשות כל מעשינו בדרך הישר והטוב בכל פחנו...כאשר ידענו מתורתנו שזהו דרך השם וזה חפצו מבריותיו, למען יזכו לטובו כי חפץ חסד הוא, ועל זה נאמר "והלכת בדרךיו" (מצנה תרי"א). על פסוק זה הקשמה הגמרא "וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה?...אלא להלך אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא...הקדוש ברוך הוא בקר חולים...אף אתה בקר חולים" (סוטה י"א ע"א). עקרון זה נשנה עוד מספר פעמים בספר דברים. רמז נוסף למצות בקור חולים "רמז לבקר חולים מן התורה מנין, שנאמר "אם פמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל אדם", מאי משמע? ...אם פמות כל האדם ימתון אלה שהן חולים ומוטלים בעריסתן ובני אדם מבקרים אותן" (נדרים ל"ט ע"ב), מדבר על מרד קרח ופדתו, הפסוק מתאר את האפן הרגיל בו מסתמים החיים כמקבל בטבעו של עולם, חלי, בקור חולים, "ובני אדם מבקרים אותן - והינו דכתיב ופקדת כל אדם יפקד עליהם" (ר"ן שם), מה שלא יזכו לו עזת קרח.

מצות בקור חולים ביסודה היא דאגה לכל צרכיו של החולה, ולבקשת רחמים עליו, (שם, מ' ע"א), ולהלכה "ושואלים ודורשים בחולה אם צריכים לכבד ולרבוץ לפניו וכיוצא בו..." (שו"ע יו"ד, של"ח, ח'). הרב פינשטיין פסק שאין די לקיים מצות בקור חולים רק בטלפון, "כיון שחסר בבקר זה הענינים האחרים שיש בבקר חולים. ורק יצא מזה שאם אי אפשר לו לקיים בהליכה לשם, לא נפטר לגמרי, אלא צריך לבקרו במה שאפשר לו לכל הפחות ענין אחד או שנים, שהוא גם על ידי הטלפון". (אגרות משה, יו"ד ח"א, קס"ו), כלומר, ההתעניינות מקרוב במצבו של החולה מקרוב היא חלק ממצות בקור חולים. ענין נוסף במצות בקור חולים היא בקשת רחמים. בתלמוד מובא "לא לסעוד איניש קצירא, לא בתלת שעי קדמיתא ולא בתלת שעי בתריתא" (שם), והינו, שאין מבקרים את החולה בשלוש הארות והערות, בענין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il>

לשם יחוד קודשא פריד הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה !!!

"הריבוי במקצול בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

מאת קרב משה בויב שליט"א

מתוך הפקודת יוסף לרבנו קרן הרה"ג הרשל"צ קרב יצחק יוסף שליט"א

סימן כה - הלכות תפילין (המשך מהשבוע שעבר)

כט אם עבר ופגע בתפילין קודם שהתעטף בציצית, והוא נמצא בבית מדרש ומתבייש להניח תפילין קודם שמתעטף בציצית, וכגון שהוא אדם נכבד או רב קהלה, ויש כאן כבוד הבריות, באופן כזה יוכל לסמוך על הסברא המבוארת בסעיף הני"ל, שיסיח דעתו מהתפילין, ויקרא פרשת הקרבנות, ואחר איזה זמן יתעטף בציצית ויניח התפילין. [ביאור הלכה סימן כה ס"א, ילקו"י תפילין מהדורת תשס"ד, סימן כה הערה כח. שארית יוסף חלק א' עמוד שיח].

ל אם אין לו טלית כשרה להתעטף בה, וחושש שיעבור זמן תפלה, או שלא ימצא מניין אחר להתפלל בו, או שיפסיד תפלה בנך אם ימתין לטלית, בכל אלה אין צריך להמתין לטלית, אלא מניח התפילין, דלא שייך "מעלין בקודש ואין מורידין" אלא דוקא כשהטלית והתפילין לפניו. ומכל מקום אם יודע בודאות שתוך שעה מועטת תהיה לו ציצית, ימתין מעט לציצית כדי ללבושה לפני התפילין. [כל שלא יעבור זמן תפלה או שלא יפסיד תפלה בנך או במנין]. ואם הניח תפילין ואחר כך הביאו לו טלית להתעטף בה, יש אומרים שאין צריך להסיר התפילין בעת שמתעטף בטלית. ויש אומרים שאם היה מעוטר בתפילין והביאו לו אחר כך טלית, יסיר התפילין ויתעטף בטלית, ויחזור להניח התפילין בלי ברכה. ומעיקר ההלכה אין צריך להסיר התפילין. [רמ"א סי' כה ס"א, מג"א סק"ב, שד"ח מע' ז' כלל א דף עה, ילקו"י על הל' תפילין הערה כט. שארית יוסף חלק א' עמ' שיח].

לא מי שאין ידו משגת לקנות ציצית ותפילין, יעדיף לקנות תפילין. וכל שכן אם יש אפשרות לקנות טלית מהודרת או תפילין מהודרות, שיש לו להעדיף לקנות תפילין מהודרות. אולם אם מוצא תפילין בהשאלה יקנה ציצית, וכל זה דוקא אם לבו בטוח שיוכל לשאול תפילין בכל יום, ולא יבטל ממצות תפילין בשום זמן, דאם לא כן נמצא בטל ממצות תפילין שהיא קודמת למצות ציצית. ואפילו אם אינו יכול לקנות כי אם תפלה של יד בלבד, או של ראש, הם קודמים לציצית. ואם יש לו מעות לקנות תפילין של יד או של ראש, יש אומרים שיעדיף לקנות תפילין של יד, וכשהיה לו מעות יקנה של ראש. ויש אומרים שיקדים לקנות של ראש תחלה. [עולת תמיד, משני"ב סק"ב, פחד יצחק אות צ', כה"ח אות ג', שאגת אריה סי' נא, ילקו"י מהד' תשס"ד סי' כה הערה ל'. שארית יוסף ח"א עמוד שיט].

לב אם היה צריך לתפילין ולמזוזה, ואין ידו משגת לקנות שניהם, תפילין קודמים. ואמנם אם אפשר לו שישאל כל יום תפילין, מזוזה קודמת. [תפילין חובת גברא, ומזוזה חובה רק אם יש לו בית. וראה בירושלמי סוף מגילה, ש"ע סי' לח ס"ב, רמ"א יו"ד סי' רפה ס"א, מג"א סי' לח ס"ק טו, ילקו"י תפילין מהדורת תשס"ד, סי' כה הערה לא, ושבע שמחות א' מהדו"ב, תש"ח, עמ' תקכח].

לג אם יש לו תפילין של רש"י, ורוצה לקנות תפילין של רבנו תם במקום טלית, ואין לו אפשרות כספית לקנות גם טלית וגם תפילין דרבינו תם, יש לו להעדיף לקנות תפילין דרבינו תם, ויקח טלית בשאלה מאחרים, כשיכול להשיג טלית בכל יום בבית כנסת. [ילקו"י על הלכות תפילין מהדורת תשס"ד, סימן כה הערה לב. שארית יוסף חלק א' עמוד שכא].

לד מי שהשיג טלית ותפילין רגע אחד קודם הלילה, ולא יכול לעשות שניהם מבעוד יום, נראה ודאי שיקדים תפילין לטלית שהיא חובת גברא. [שו"ת מנחת דוד סימן כה].

לה מי שאין לו ציצית ותפילין יש אומרים שאינו מחוייב לחזר על הפתחים כדי שיהיה לו מעות לקנות ציצית ותפילין, ומכל מקום טוב שימחל על כבודו ויחזר על הפתחים בשביל תפילין, ומצוה ליתן לו. ומיהו אף דאינו מחוייב לחזר על הפתחים כדי שיהיה לו מעות לקנות תפילין, מכל מקום בודאי שחייב לבקש מאחרים תפילין בהשאלה, כדי שלא יבטל מעליו מצות תפילין יום אחד. [יד שאול יו"ד סי' רמ סק"ז, ביאור, הלכה סי' תרנו, אבני נזר או"ח סי' תקא, מהר"ם שיק או"ח סי' שלא, אגרות משה ח"ד או"ח סי' ד', ילקו"י תפילין סימן כה הערה לד. שארית יוסף חלק א' עמוד שכא].

לו הרא"ש היה מסדר את ברכות השחר עד ברכת עוטר ישראל בתפארה, ואז היה מניח תפילין, ומברך עוטר ישראל בתפארה, שהרי התפילין נקראו פאר, שנאמר פארך חבוש עליך, והתפילין הם עדות שהשכינה שורה על ישראל, שנאמר: וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך. ואחר שהניח תפילין סיים שאר הברכות. ויש שמניחים תפילין קודם ברכות השחר, וממשימים בתפילין בעת ברכת עוטר ישראל בתפארה. ומנהגינו על פי האר"י ז"ל לברך בתחלה את כל ברכות השחר וברכות התורה, ואחר כך מתעטפים בציצית ומניחים תפילין. [ילקו"י שם סי' כה הערה לה. שארית יוסף חלק א' עמוד שכב].

לז מי שיש בידו אפשרות לבוא לבית הכנסת מעשרה ראשונים, ואם יתעטף בטלית ויניח תפילין בביתו לא יוכל להיות מעשרה ראשונים, עדיף לבוא לבית הכנסת כשהוא מעוטר בטלית ותפילין, מאשר להיות מעשרה ראשונים. [זהו"ק פרשת ואתחנן דף רסה. ילקו"י על הלכות תפילין סי' כה הערה לו].

לח צריך שיהיו התפילין עליו בשעה שקורא קריאת שמע ומתפלל. ולכתחלה יניח קודם פרשת העקדה, כדי שיהיו עליו גם בשעת קריאת שמע דקרבת. אמנם מעיקר הדין מותר לקרוא פסוק שמע דקרבת בלי תפילין. [ילקו"י שם הערה לו. שארית יוסף א' עמוד שכג].

לשם יחוד קודשא בריהו הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי במקצול בדרך עמי." (ישעיהו צ"א א יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

מגיש באדיבות
הרב נחמיה וילהלם,
שליח חב"ד
בעיר בנגקוק, מאילנד.

ממתק לשבת
פרשת 'ראה'
הברכה
והתחליף שלה

א למה יש הבדל בין המתרגמים?
ב למה תרגום יונתן מתרגם 'תחליף', הרי קללה
זה ההפך מברכה ולא התחליף לברכה?
מסביר הרבי מליובאוויטש שפשטמזכר על גתנה של
הקב"ה - "ראה אנכי נותן" הרי שאין רע יורד
מלמעלה והכל טוב. זה שיש דברים שנראים לעינינו
פקללה זה כי הקב"ה מחליף את האופן שבו הטוב
מגיע אלינו, כדי לאפשר לנו בחירה חפשית.
יונתן בן עוזאל היה חי בארץ ישראל בזמן בית
המקדש השני שמצבם היה טוב בגשמיים וברוחניות
והיה להם קל יותר להרגיש שאם השם נותן זה רק
טוב ולכן תרגם את הקללה כתחליף ולא פקללה.
לעמית זאת אונקלוס היה חי בבבל אחרי חרבן הבית
השני כשמצבם של עם ישראל היה מאתגר והיה
קשה לראות את הטוב ולכן הוא מפרש את הדברים
כפשוטם איך שאנשים פועלים על הסיים. לכל אחד מאתנו
יש מציבים שלא נראים כברכה ונהמורה אומרת לנו
שאם נתבונן פנימה ונסתפל על הדברים בצורה
נכונה נוכל להבין שגם הקללה היא רק תחליף ויש
בפנימיותה הרבה טוב, ומצד שני כשאדם מרגיש
שקשה לו לראות את הברכה במה שקורה לו בא
התרגום אונקלוס ומביע הנדהות אתו ואומר לו
כשנמצאים בזמן של חשך אכן רואים את זה פקללה
והעבודה קשה להצליח להסתפל פנימה ולראות את
הטוב.

לפני כמה שבועות ישב בענג שבת בביתנו בחור
שספר: "לפני 8 שנים טילתי בתאילנד עם חבר
והתכנית שלנו הייתה בשבת האחרונה להיות בבית
חב"ד בבנגקוק.

יום ששי בבקר עלינו על טיסה בצ'אנגמאי לכיוון
בנגקוק, אחרי כשעה שאנחנו יושבים במטוס
מודיעים לנו שיש תקלה ונשעה אחר כך מורידים
אותנו מהמטוס לחפות לעוד טיסה, ככה עברו כמה
שעות והבנו שלא נספיק להגיע לבנגקוק לשבת.
מאוד הצטערנו כי באמת רצינו להיות בבנגקוק
בשבת אבל למזלנו גם בצ'אנגמאי יש בית חב"ד
ונסענו לשם.

היינו שם כל השבת ומאוד נהנינו ובכל זאת היינו עם
טעם חמוץ על שנוי התכניות. במהלך השבת הפירונו
שתי בנות שם בבית חב"ד ולא אצריף יותר מדי רק
אספר לכם שהיום החבר ואני נשואים לאותן שתי
בנות שהפירונו בצ'אנגמאי למרות שלא רצינו להיות
שם."

פרשת השבוע פותחת במלים "ראה אנכי נתן
לפניכם היום ברכה וקללה" תרגום אונקלוס מתרגם
"ברכו ונחמין" שזה הפרוש המלולי של ברכה
וקללה, לעמיתו תרגום יונתן בן עוזאל מתרגם
"ברכתא וחלופא" שהפרוש הוא הברכה והתחליף
שלה.

צריכים להבין כאן:

יהי רצון שגם מהמלחמה הקשה שלנו נזכה לראות את הטוב הפנימי בצורה גלויה ונזכה
לראות את התגברות האור שמוגיעה דוקא מתוך החשך בגאלה אמתית ושלמה שתבוא
בקרב ממש...

הרב נחמיה וילהלם,
בית חב"ד בבנגקוק תאילנד.

שבת שלום לכל בית ישראל,
שבת של שקט ובטחון,

לשם יחוד קודשא פריה הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי במקדש בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

'אור של ספרשה' - מתורת רבנו
אור הסיים הקדוש זצוקללה"ה
מאת: הרב משה בובי שלישי"א
רב בית הקנסת הספרדי
'סיכל יהונתן' - גני אביב, לוד.

★ אחים יקרים ואהובים, שבת שלום ומברך ★

"קשיות בלמוד - נובעים מקלפות שנוצרו מחטאיו של האדם"

"שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אליך:"

ספר דברים, פרשת ראה, פרק יב, פסוק כח

ובספרו 'ראשון לציון' על הפסוק "תשובו לתוכתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם" (ספר משלי, פרק א', פסוק כ"ג) כתב רבנו הקדוש, וזה לשון קדשו: 'על דרך' ומגלין לו רזי תורה, כי הנה האדם בהכעיסו לבוראו ויצא מדרך הטוב אין לו תורה, והרי היא לפניו פחזון הסתום, מה שאין פן בהיותו ירא שמים, תאיר הנשמה אורה, אז תבין תורת ה'. וזהו 'אודיעה דברי' שהיא התורה, כאומרו "וידבר אלקים את כל הדברים האלה".

רבנו האור החיים הקדוש כתב בשם הזהר הקדוש, וזה לשונו: 'מי שהוא בעל עברות, שערי דעת התורה ננעלים בפניו. ותמצא, כי שערי פתחי ההבנה בדברי התורה הם הקשיות שיעמדו בפני האדם, והם סוד הקלפות המתהווים מעברות האדם'. עד כאן לשונו.

ולפי זה מפרש רבנו הקדוש את הפסוק "שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה" כי 'ושמעת' מתפרש גם מלשון הבנה והתבוננות, ואומרת התורה שאם תשמר על מצוות ה' לעשותם בשלמות, וגם שלא לעשות דברים נגד רצון ה', יפתחו לפניך שערי דעת, ותבין את התורה בקלות בלי קשיות.

שבת שלום לכלם, בשורות טובות לכל בית ישראל,
משה בובי רב ק"ק היכל יהונתן, גני אביב, לוד.

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה תדרי גל שקט ובמקרה של אזעקה יושמעו בתדרים אלו קריאה להיכנס למרחב המוגן.

לאור המצב הביטחוני הנמשך, הרשות השנייה מעדכנת על תדרי הגל השקט שיפעלו במהלך השבת. התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים: כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי רדיו קול חי + קול חי מיוזק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים. רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי הגל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: 107.6 FM, 92.1 FM, 104.3 FM, 105.7 FM

רדיו קול חי: 102.5 FM, 92.8 FM, 93 FM

רדיו דרום: 101.5 FM

מורשת: 90.5 FM, 92.5 FM, 90.8 FM

ויהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרום הללו.

לשם יחוד קודשא פריה הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי בכתוב בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

המסור של רבי יהונתן אמדדי שליט"א רב בית הקנסת "יוסף חיים" - אור יהודה אכנשר לראות את האנשר

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלקיכם וסרתם מן הדבר אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:" ספר דברים, פרשת ראה, פרק יא, פסוקים כו' - כח'

שלום עליכם.

מלשה רבנו אומר לעם ישראל מסר שהוא פשוט מאד. הברכה אם הולכים בדרך ה', ואלו הקללה (בר מנן) אם לא הולכים בדרך ה'. אבל למה מלשה רבנו אומר ראה אנכי נתן לפניכם מה שיהיה פה ראייה? תגיד - תשמעו אני נותן לפניכם ברכה והקללה. אלא מלשה רבנו אומר - אתם תראו את זה בעיניכם שלכם במשך הסיים, אם לא עכשו אבל במשך הסיים אתם תראו שמי שהולך בדרך ה' יש לו ברכה וסיים, ומי שבר מנן לא הולך בדרך ה' אין לו ברכה בסיים. כמה פעמים אנחנו רואים אברכים שמקבלים סכום זעום של אלפים שקל בחדש ומסתגלים את הילדים, ובונים בתים, ומסתדרים. ולעצמם זאת יש אנשים שמרויחים עשרים, שלושים, ארבעים, אף שקל בחדש והם עדין בחובות. אין להם ברכה בסיים. הברכה - זה ברגע שהולכים בדרך ה'.

פעם נגש משהו לרב אורי זהר זצ"ל ואמר לו - 'כבוד הרב אני חרדי מלדה. גדלתי בבית של הורים דתיים שומרים תורה ומצוות. כבודו חזר בתשובה. למי יש שכר יותר גדול לי, שאני מאז ומתמיד הייתי דתי ושמרתי מצוות או לה?' הרב אורי זהר זצ"ל שהיה מגדולי החזנים בתשובה בדורנו, לא התמהמה ומיד אמר לו את התשובה: 'ברור שלך יש שכר יותר גדול'. אמר לו האיש: 'למה אתה חושב כבוד הרב?' ענה לו הרב זצ"ל: 'תשמע אתה גדלת בבית חרדי. יכול להיות שאתה תמיד הולך עם המושבה, אולי בצד השני יש משהו? אולי יש שם הנאות שלא חיות? אולי יש איזה עולם שאני לא מכיר? אז אתה יש לה שכר גדול שאתה לא מתפתה לכל הפתויים האלה. ואתה נשאר דתי ושומר תורה ומצוות. אני הייתי שם. אני יודע מה הולך שם. אני יודע איזה רקבון הולך שם. איזה 'אי אשר'. הפונה שאין באמת אדם מאשר בעולם החלוני. באמת אדם שהוא מלא בתוכו ובשמחה. אני הייתי שם אני יודע שהעולם הזה חלול, אז חזרתי בתשובה כי אני יודע שזאת הדרך הטובה. זו הדרך

שבאמת מאשרת.

אז אם כן, אנחנו רואים שמלשה רבנו אומר: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה". ראה, אתה יכול לראות את זה בעיניך שלך. גם במעמד הר סיני כתוב בתנ"ך "ל שהקב"ה פה על עם ישראל הר כגיגית ואמר להם: "אם אתם מקבלים את התורה מוטב, ואם לא - שם תהיה קבורתכם". למה לא אומר 'פאן תהיה קבורתכם'? למה אומר 'שם תהיה קבורתכם'? אמר הקדוש ברוך הוא לעם ישראל - אם אתם מקבלים את התורה פה מוטב, מצין. ואם לאו, 'שם תהיה קבורתכם'. כשתגיעו לשם, תגיעו להמשך הסיים, אתם תבינו... איי... אתם תבינו כמה חבל שלא קבלנו את התורה. עכשו אנחנו קברים (חס ושלום). עכשו הסיים שלנו לא מאשרים. עכשו הסיים שלנו לא שמחים. 'שם תהיה קבורתכם'.

אנחנו רואים בתפלת הערבית "ומבדיל בין יום ובין לילה" לפי הפשט הפשוט - הקב"ה עושה יום ועושה גם לילה. מעביר מיום ללילה מלילה ליום. אבל אמרנו שגם הדרך הזו רומז "ומבדיל בין יום ובין לילה", יש בן אדם הולך ברחוב. יש לו יום בסיים. יש לו שמחה, אשר. לעצמו יש אדם שהולך מטר לידו ברחוב אבל יש לו חשך בסיים. יש לו לילה בסיים. מה מבדיל ביניהם? הקב"ה הוא זה שמבדיל ביניהם. זה מאמין בקדוש ברוך הוא. זה לא מאמין בקדוש ברוך הוא, אז "ומבדיל בין יום ובין לילה" - הקב"ה הוא זה שמבדיל ביניהם, שלילה יש יום והוא מאשר בסיים, ולילה יש לילה. פי מי שהולך בדרך ה', הסיים שלו מאשרים. הסיים שלו שמחים. הסיים שלו מלאים תכן. יש לו מטרה, הוא ממקד בסיים. הוא יודע לאן הוא הולך. והוא יודע שהוא לא מבזבז לחיים שלו על כל מיני שטויות והבלים. אבל אדם שאין לו מה לעשות בסיים, אז פעם הוא רואה את זה, ופעם זה, וכל פעם זו אפנה אחרת. וכל פעם מנסה להתפס באיזה משהו אחר שיעשה אותו מאשר. אבל זה רק אשר רגעי. אפילו לא אשר, זה אולי כיה רגעי. אבל אשר אמתי שימלא את בן האדם בשמחה, זה רק התורה והמצוות.

יזכה אותנו הקב"ה לחיים טובים וארבים - בבריאות, באשר, שלום וכל טוב סלה,
אמן בן יהי רצון.

בברכת שבת שלום.

קרדיט -

תודות ל- ר' דניאל דרויש ו- ר' אופיר
דלל על העברת דברי הרב שליט"א !

לשם יחוד קודשא בריה הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם,
ולכבודה של שבת קדש המלכה ! ! ! !

"הריבוי בכתוב בדרך עמי." (ישעיהו צ"א ו יד)
* זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה !

פרשת השבוע: פרשת 'ראה'

מאת: שולמית שמידע
טכנא מאתר: 'נבי' - אור און סוף

מראש חדש אלול בלנו נצא לקראת המלך בשדה, ונוכל לבקש ולדרש ממנו כל מה שנרצה, כל מה שחסר לנו ובעקר את הגאולה האמתית והשלמה.

"כי תשמע בקול ה' אלקיך לשמר את כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלקיך :"
(ספר 'דברים', פרשת 'ראה', פרק יח', פסוק יט')

המלך בשדה

שבת פרשת "ראה" היא השבת שבה אנו מברכים את חדש אלול.

בכל החדש הזה אנו מתכוננים לקראת השנה הקדשה, ומברכים זה את זה ב- "כתיבה וחתומה טובה לשנה טובה ומתקנה".

חדש אלול שנקרא "חדש הרחמים" וגם "חדש התשובה", הוא חדש מיוחד מכל חדשי השנה.

ראשי המכות של שם החדש: "אני לדודי ודודי לי" מלמדים אותנו על הקשר המיוחד בינינו לבין הקדוש ברוך הוא, קשר של "קרוב משפחה" קשר של "דוד".

אם כן: "אני לדודי ודודי לי" פרושו, שאנחנו קשורים להשם והוא קשור אלינו, שאם כל השנה הקדוש ברוך הוא מסתתר, הרי שמתחלת חדש אלול הוא מתגלה אלינו ברחמים גדולים, הוא אוהב אותנו כמו "דוד", ואנחנו מתגעגעים אליו כמו ל- "דוד" שלנו.

בשבת מברכים זו בשמחה בבית הכנסת את הברכה לחדש אלול, נתחיל להתעורר ולהרגיש את ה- "אני לדודי", ולא עוד אלא שנצפה להתעוררות מלמעלה, להתגלות של "דודי לי".

ובכל יום מחדש אלול נרגיש כמו "יום טוב", "יום של שמחה". נרגיש, כי הקדוש ברוך הוא - הוא "אבינו" והוא "מלכנו".

וכמו מלך בשר ודם שתמיד נמצא בארמונו ולובש בגדי מלכות וכתר מלכות בראשו, וכל בני הממלכה אינם רואים אותו ואינם רשאים להפגש אליו, חוץ מאנשים יחידים סגולה מבקרים, שרים חסידים, המשרתים אותו; כך הקדוש ברוך הוא נמצא תמיד בהעלם ורק הצדיקים מרגישים קרובים אליו.

אולם בחדש אלול הקדוש ברוך הוא, מלך מלכי המלכים יוצא לשדה, והוא מקבל את כלם (צדיקים בינונים כו') בלי שום הבדל. הוא מקבל את כלם בסבר פנים יפות ובפנים שוחקות, גם את מי שהתנהג פה וגם את מי שלא התנהג פה. והוא מאיר עליהם אור גדול, אור של רחמים. כך שכל אחד מאתנו מקבל כח לחזור בתשובה, כלנו מקבלים כחות חדשים לעבד את השם בשמחה.

מראש חדש אלול בלנו נצא לקראת המלך בשדה, ונוכל לבקש ולדרש ממנו כל מה שנרצה, כל מה שחסר לנו ובעקר את הגאולה האמתית והשלמה.

כמוכן שכלנו רוצים להקביל את פני המלך, מלך מלכי המלכים, כלנו רוצים להתנהג בפאות לבני מלכים. והמלך הבוחר פליות ולב יודע את פונותינו הטובות והנסתרות, והוא יראה לנו לא רק פנים יפות אלא גם פנים שוחקות. שחוק שבא מתוך מענוג, כי השם מתענג על הרצון הטוב שלנו.

ובאמת קשחנו עושים מעשים טובים ובפרט קשחנו חוזרים בתשובה יש לקדוש ברוך הוא נחת רוח מזה, מענוג אמתי. כי הוא אבינו, וכמו אבא האוהב את בנו ושמה במעשיו הטובים, הוא שמח בנו. שהרי את כל העולם הוא ברא בשבילנו, והוא רוצה שנהנה אור לגויים ונבין את העולם להתגלות שלו בגאולה השלמה.

ובעצם יהודי לא רוצה לחטא ולא שיק לחטא, רק שהשם ברא לו יצר הרע ולפעמים הוא מתגבר עליו, אולם גם בשעת הסטא הוא מתקרט ורוצה לשוב בתשובה.

לכן נתן לנו השם את חדש אלול להזכיר לנו לשוב אליו, לשוב אל אבינו שבשמים.

בראש השנה המלך יחזר לארמונו וילבש לבוש מלכות בשמחה בראשו, אז נעמד לפני המלך באימה וביראה.

אולם כשנזכר בכל העבודה שעשינו בחדש אלול - "אני לדודי", ואיך המלך קבל אותנו בסבר פנים יפות ובפנים שוחקות - "ודודי לי", יהיה לנו כח להרגיש שגם אנחנו השרים של המלך.

כך שגם בראש השנה וביום הכפורים נוכל להכנס אל המלך, ונזכה להתראות עם המלך פנים בפנים.

מתוך צפייה להתגלות השלמה בגאולה האמתית והשלמה,

שאז יהיה תענוג רב בעולם - אז ימלא שחוק פינו.

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשָׁא פְּרִיָּהּ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ. לְכָבוֹד בּוֹרָא עוֹלָם,
וּלְכָבוֹדָהּ שֶׁל שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ הַמַּלְכָּה !!!

”הָרִימוּ בְּכַפְּיֹתְכֶם בְּמִזְבֵּיחַ עֲבֹלִי” (ישעיהו 54: 1 ויד’)
 וְאֵל לֹא לִעֲיֵץ בְּעֹלָוִים בְּזֶמֶן הַתְּפִלָּה וּקְרִיאַת הַתּוֹרָה – שֶׁלֹּא יֵצֵא שִׁכְרוֹ בַּהֲפָסְדוֹ
 וְאֵל לֹא לִטְלֹטֵל הַעֲלֹוִתִים בַּמָּקוֹם שֶׁאֵין בוֹ עֲרוּב כְּהִלְכָה

הַסְפּוֹר לַשַּׁבָּת פֶּרֶשֶׁת 'רֵאדָה' – 'לְלַמֵּד בִּרְנֵעַ הָאֲמֵת' – מֵאֵת: הָיִיד פֶּרְלוֹ

פָּאָב לִי שְׁאֵת הַמָּסָר הָאֲדִיר הַזֶּה לְמַדְתִּי דוֹקָא בְּרָגַע הָאֵמֶת שֶׁהִילָד וְאֲנִי יִשְׁכְּנוּ בְּחֶדֶר הַמִּיּוֹן מְחַבְּקִים וְכוֹאֲבִים, הוּא בִיד וְאֲנִי בִלְב. מֵצֵד שְׁנִי, אִם לֹא אוֹתוֹ אֲרוּעַ אֵיךְ הִיִּיתִי מְשִׁתְּנָה?

וְאֶדְרִישׁ לוֹ זָמַן אִיכוֹת נִפְלָא שֶׁל אָבָא וְכוּ'. זֶה יִבְנֶה אֶת הַקָּשָׁר בִּינֵינוּ.
 כָּל יוֹם הִלְכְנוּ לִפְאָרְק וְאֶכְלְנוּ אַרְיוֹת בְּקֶרֶ בִּיחַד. שִׁשְׁקֵנוּ וְגָלִינוּ אֶת הַיֶּצֶר הַקָּסוֹם
 שֶׁנִּמְצָא בְּמַרְחָק הַלִּיכָה מִהַבִּית שֶׁלֵּנוּ. הוּא הַעֲנִיק לִי אֶהְרָה וְנָנִי, פְּמוּכוֹ, שְׁמַחְתִּי
 לִקְבֹּל וְלַעֲנִיק לוֹ כְּפָלִים. הַזֶּעַם שֶׁלוֹ פָּסַח וְהִתְנַהֲגוֹת הָאֶגְרִסִּיבִית כְּמַעַשׂ נַעֲלָמָה.
 הִלְדִּי שְׁלִי הַפֶּה לִלְדֵּי שְׁמֹם וְזֶה הָיָה מִדְּהִים.
 אִשְׁתִּי וְנָנִי הִחְלַטְנוּ לֵאמֹץ אֶת הַגִּישָׁה הַזֹּאת כְּתוֹסַפֶּת מִשְׁלֶמֶת לַחֲנוּךְ הַיְלָדִים שֶׁלֵּנוּ
 – לִהְיוֹת יוֹתֵר קְרוֹבִים לִילָדִים לַמְרוֹת כֹּל הַמַּחֲבִיבִיּוֹת, הַעֲבֹדוֹת, חַיֵּי הַיּוֹמִיּוֹם
 הַתּוֹבְעִימִים, הַסְדּוּרִים וְכָל מָה שֶׁבִּאֲמָצֵעַ. כֵּן, גַּם אִם זֶה אוֹמֵר "לְנֹתֵר קֶצֶת"
 מִרְשִׁימַת הֶ'– לַעֲשֹׂת" הַאִינְסוּפִית שֶׁלֵּנוּ. הַבְּנֵי דָבָר מְאֹד פְּשוּט – לֹא יְכוּל לִהְיוֹת
 לֵנוּ זָמַן אִם לֹא נַעֲשֶׂה זָמַן, אִם לֹא נִבְנֶה דְּבָרִים כְּדִי שֶׁהוּא יִבְנֶה וְנִבְנֶה אוֹתוֹ לֹא
 רִכּוּ לַעֲצֵמָנוּ, אֲלֵא גַם עִם הַיְלָדִים.
 בְּנוֹסִים: חֲזוֹק הַקָּשָׁר שֶׁלֵּנוּ עִם הַיְלָד הַפֶּה כָּל בְּקֶר בִּיפִי וְנָעִים יוֹתֵר, הַמַּעֲבָר
 מִהַבִּית לַמַּעוֹן נַעֲשֶׂה חֲלָק.

אל תחכו שמששהו יקרה כדי שהשעון יצלצל לכם תזק באזן, עכשו זה הזמן לעשות בדק בית ולראות מה צריך לעשות....

המחשבות על מה שִׁקְרָה הולידו כְּמָה טיפים מקסימים ואתם מזמנים להנות מהם:

טיפ ראשון – שקדאי להוציא את הילדים מקדם יותר מהמכון ולא להשאיר אותם עד לדקה האחרונה. הזמן הזה שאתם מעניקים לילדים הופך להיות זמן איכות וזה עושה לכל הצדדים טוב.

טיפ שני – הפגינו את הרגשות והחמור עם הילדים, כל יום דקה-שתיים של חבוק, אהבה ונשיקה אוהבת של אמא ואבא. כן, אני יודע שאתם עושים את זה, אבל אני מדבר על זמן שמקדש רק לזה, של בנחם מלא אהבה. (ושלא תטענו, דקה אחת כזו שנה יום שלם של להיות עצמוסים ולרוק בסלל האויר 'אני אוהב/ת אותך ילד/ה שלי' בלי להסתפל עליהם. זה לא עובד.

טיפ שלישי – זמן איכות יכול להיות כל דבר שעושה לשני הצדדים טוב, ובעיקר לילדים – ספור, משחק, טיול קצר או יום שהוא רק שלכם.

טיפ רביעי – התפללו על ההצלחה של הילדים שלכם ולא רק בדברים הגדולים, אלא על כל הפרטים הכי קטנים בחיי היוםיום, במעון ובבית הספר, עם החברים והחברות, עם המשפחה ועוד. אני עשיתי את זה במשך עשר דקות כל יום וראיתי שנויים מדהימים!

טיפ חמישי – העניקו להם תשומת לב. והרבה. גלו בהם ענין ובהם שמה אהבים. שאלו שאלות. התייחסו למה שהם אומרים. נכון, אנחנו מאד עסוקים אבל חבים לפנות זמן, אפילו קצר, בשביל זה. כי זה לא מותרות, זה ענין של דינן בפשות – נפש הילדים שלנו.

קשאני מסתפל על כל זה לאחור, כואב לי להזכר באותה שבת בבקר. ומצד שני, אם זה לא היה קורה, מן הסתם, הייתי ממשיך עם הגישה השגויה שלי ועם החשיבה שרק צריך להיות או אין מה לעשות, כשבועצם שלישי המון לעשות.

קִשְׁתִּילָד הָיָה בְּמִקּוֹם רָגִישׁ וּפְגִיעִי, כְּמוֹ אוֹתָהּ שֶׁבֶת בִּפְקָר, זֶה שָׁם אוֹתִי בְּצִמְחַת דְּרָכִים עִם הַחֻלְטָה בְּרִירוֹה: חֲבִיבִים לַעֲשׂוֹת שְׁנוֹי שִׁישְׁפָּר אֶת הַחֲסִיִּים שְׁלוֹ. אִם אַתָּם מְרַגִּישִׁים שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא רָגִיל עִם הַנִּילָד בְּמִסְתָּרַת הַחֲנוּכִית שְׁלו – מִמֶּעוֹן וְעַד בֵּית סֵפֶר, נִסּוּ אֶת הַטִּיפִים שֶׁהֻצְעִיתִי לָכֶם לַמַּעֲלָה. תָּנוּ לָזֶה כֹּפֶה שְׁבוּעוֹת וְתִרְאוּ אֶת הַשְׁנוּיִים הַמְּדַהֲיִימִים. וְאַל תִּשְׁכַּחוּ – שְׂאֵף פֶּעַם לֹא מֵאֲחֶר לַשְּׁנוֹת וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים טוֹבִים יוֹתֵר.

וזהו, אני מאחל לכם, ולעצמי, הצלחה בבניית קשר משפחתי מלא אהבה!

לשבת בבקר. האצבע של הכן שלי כמעט יצאה מהמקום והאגודל נותרה תלויה על חתיכת עור דקה, איך אומרים? כחוט על שערה. האמבולנס הגיע תוך שניות. הסקריט הזה התרחש כְּאִשֶּׁר כִּמָּה דקות קדם לכן הילדים ואני נהיינו משפּת בבקר קסומה כְּשֶׁבִּקְרָנוּ בירושלים. הילדים שחקו בזמן שאני למדתי. הספר גגן האמונה נלמד ותלמידים של הרב שלום ארוש היה באותם רגעים פתוח בפרק שעסק במסור שכל ארוע מסייגו קורה רק לטובה.

ואחר כך הלכנו לבית כנסת קרוב כדי שהילדים יראו את ספר התורה. לפני שהצאנו, אמרתי לילדים שמתקף אחר והלכתי לנחיות. ואז זה קרה. בלי לשים לב מי החליט ללכת בעקבותי סגרתי את דלת הנחיות. ואז שמעתי את כן השננים שלי צורח.

"הַדִּלְתָּ! הַדִּלְתָּ", מִיִּשְׁהוּ צָעַק מִבְּחוּץ. פִּתְחָתִי אוֹתָהּ וְרָאִיתִי אֶת זֶה. הֶאֱצַבְעָ שָׁלוֹ
נִפְצָעָה קֹשֶׁה מְאֹד וְדָם רַב זָרַם מִמֶּנָּה, כְּמוֹ בְּרוֹז מַיִם.

תודו דקות התאספו מלא אנשים טובים לעזור לי. הסוקרתי את האגודל שפגמט
בצאה ממקומה והגלד היה מפקד מאד. הייתי במרחק חמש דקות הליכה מהבית,
בבלי טלפון ואת הילדה הגדולה ממנו היה צריך לקחת לבית. האמבולנס הגיע.
כשהתיישבתי והצמדתי את הגלד שלי קרוב אלי, חשבתי לעצמי איך הרגע
המזויע הזה גם הוא לטובה...

עד לפני אותו ארוע, לילד ולי היה קשר לא רגיל. כלומר, היינו קרובים אבל באותו זמן גם רחוקים. לא היינו ממש מחברים. אפשר לומר שלא היה בינינו קליק! מחד. אני מניח שזה בגלל ההחלטה שלי להכניס אותו למעון בשלב די מקדם של חיי, במקום הספות עוד קצת שהקשר בינינו יתחזק ויהיה טוב יותר.

הוא היה טיפוס אאוטסיידר בזה, כאלו כל הרגשות שלו פכו. הוא למד לא לכפות למרות שהוא רצה לשגברדנו ממנו. יום אחרי יום, חדשים על גבי חדשים, חשבנו כהורים חדשים שפכה זה צריך להיות. "הוא יתרגל לזה". כך הוא העביר ששעות כל יום במעון עם עוד ילדים. הקשר בינינו נחלש והוא כמובן אף פעם לא אהב את המעון. הטלד הקטן שלנו פתח וצמח לא רגיל וכל דבר גרם לו להתנהג בצורה אגרסיבית יחסית לגילו, היו גם ריבים מרבים עם אחותו הגדולה. זה מאד צער ובלבל אותי כי לא ידעתי מה אני צריך לעשות.

במקרה מיון הנלד נשבע על הרגלים שלי, שלא הפסקו לעד מחסר שליטה. בשימנתי בדק אותו, מקשבות לא מעטות חצו את מוחי שמה נאולי הוא נאבד את האצבע שלי... במקביל לכל תסריט הכאב והשארומה שנינו פתאום הפכנו קרובים מאד, נזקק בדרך שהפי לא קשבת, ואני מניח שגם הוא, לפי תפיסתו הקטנה, שזה יקרה.

"צריך לנתת פדי למסן את האצבע" אמר הרופא. ההרדמה מצריכה בטן ריקה, לכן נאמר שיש שעות בלי אכל. נזכרתי שפמה דקות לפני שהעלת נטריקה לו על היד אכל חתיכת עוגה די גדולה. מה שהשאיר אותנו קרובים אחד לשני עוד קמח לשעות על פסא בזמן ההקפאה לאור הירוק לבצוע הצתות. רב הזמן הוא לשן למרות ההמשך הרגישית והטבא שסנה. זה פמובן נמן לי עוד זמן, הרבה זמן, להמשיך לחשב ולהרהר בעניני.

יְדוֹן' אִמְרָתִי לַעֲצָמִי, 'אֶתָּה חֵבֵב לְהִרְגֵנִי. תַּתְּחִיל לְחַשֵּׁב רַק טוֹב. תִּתְּקַשֵּׁב אֲמוּנָה. תִּתְּקַשֵּׁב עַל שְׁלִשָּׁת קָלָלִי הָאֲמוּנָה – הַפֶּל מֵהַשֵּׁם, הַפֶּל רַק לְטוֹבָה, וְיֵשׁ סֵפֶה לְכָל דָּבָר'.

באותו רגע החלטתי שדברים יהיו אחרת. בכל רגע שיתאפשר לי אבקה עם הילד הזה זמן איכות. אעניק לו. אקח אותו בכל הזדמנויות מהמעון, לא משנה מה אני עושה. אקח אותו לטיולים קצרים בנסד. אוציא אותו מקדם יותר מהמעון